

„Na tom nezáleží,“ řekla
a povzdechla si. „Nemám vánoční
přání.“

Santa jí podal dárek. „Tak to
hádám, že tě prostě budu muset
něčím překvapit. Přeji krásné
Vánoce!“

Sofie přikývla, ale nějak
pochybovala, že se to stane.

Kapitola druhá

„Kykyryký!“

Sofie zasténala a přetáhla si polštář
přes hlavu, když kohout Robert
zakokrhal za oknem její ložnice.
Každé ráno se probouzel právě ve
chvíli, kdy začínalo svítat, a každý
den se zdálo, že je to dříve a dříve.
Zavřela oči a pokusila se znovu
usnout, ale bylo to k ničemu.